

JUSTITSMINISTERIET

Socialudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. juni 2014
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Skibsted
Als
Sagsnr.: 2014-0032-1338
Dok.: 1212622

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 422 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 17. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 422 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvad der skal til, for at en borger med handicap kan parkere en ’lånebil’, som borgeren benytter i den periode, hvor borgerens egen handicapbil er på værksted, på den nummererede handicapparkeringsplads, som borgeren har fået etableret nær sit hjem, når ’lånebilens’ nummer ikke stemmer overens med handicapparkeringspladsens nummer eller er indrettet som handicapbil?”

Svar:

1. Det er i færdselslovens § 88 a, stk. 1, 2. pkt., fastsat, at justitsministeren kan fastsætte regler, der helt eller delvist fritager personer med handicap for at efterkomme bestemmelser fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1. Efter § 92, stk. 1, nr. 1, kan vejbestyrelsen for en offentlig vej med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser om parkering og standsning, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Kommunalbestyrelsen kan som vejmyndighed for en privat fællesvej med samtykke fra politiet træffe tilsvarende bestemmelser.

Med hjemmel i færdselslovens § 88 a, stk. 1, 2. pkt., har justitsministeren udstedt bekendtgørelse nr. 661 af 11. juni 2010 om parkeringskort for personer med handicap, som ændret ved bekendtgørelse nr. 354 af 8. april 2014. Et parkeringskort omfattet af denne bekendtgørelse er et særligt kort, der udstedes til visse personer med handicap som dokumentation for, at indehaveren generelt er omfattet af en række nærmere opregnede parkeringslempelser.

Det er desuden i færdselslovens § 92, stk. 3, fastsat, at når særligt tungvejende hensyn taler herfor, kan vejbestyrelsen og vejmyndigheden efter § 92, stk. 1, træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads (en bestemt parkeringsplads) skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til parkering med parkeringspladser, der i medfør af færdselslovens § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer.

2. Justitsministeriet kan i den anledning oplyse, at § 92, stk. 3, blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 1565 af 20. december 2006 om ændring af færdselsloven og pasloven. Det fremgår af forarbejderne til lovændringen, jf. lovforslag nr. L 71, folketingssamlingen 2006-07, at det navnlig vil kunne være relevant at etablere individuelle handicapparkeringspladser med hen-

blik på at sikre, at personer med svære handicap kan parkere tæt på bopæl og arbejdsplads eller lignende.

Parkeringspladser reserveret til et bestemt køretøj efter færdselslovens § 92, stk. 3, er kendetegnet ved, at andre end indehaveren, herunder andre personer med parkeringskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort, ikke kan anvende pladsen. Indehaveren af parkeringstilladelsen kan desuden ikke anvende den reserverede parkeringsplads med et andet køretøj end det bestemte køretøj, som parkeringspladsen er reserveret til.

3. Det kunne overvejes at ændre reglerne således, at en parkeringsplads reserveret for en person med handicap efter færdselslovens § 92, stk. 3, ikke alene skal kunne anvendes af et bestemt køretøj, men f.eks. af alle køretøjer, som den pågældende person med handicap konkret råder over (reservationen knyttes alene til den pågældende person og ikke til køretøjet). En sådan ordning vil være mere fleksibel for den person med handicap, som har fået en parkeringsplads reserveret efter færdselslovens § 92, stk. 3.

Imidlertid vil en sådan ordning efter Justitsministeriets opfattelse i betydelig grad øge risikoen for misbrug af sådanne parkeringspladser, ligesom det forhold, at andre trafikanter, som passerer forbi, ser et køretøj med et andet indregistreringsnummer end det, der står angivet på parkeringspladsen, hensat det pågældende sted, uden at der pålægges en kontrolafgift, vil kunne medvirke til, at andre trafikanters respekt for de særligt reserverede pladser til personer med handicap daler. En ordning, hvor det ikke på stedet står angivet, hvilket registreringsnummer det køretøj, som pladsen er reserveret til, har, vil således i praksis vanskeligt kunne håndhæves.

4. Der kunne som det mindre overvejes indført en ordning, hvorefter en parkeringsplads reserveret for en person med handicap efter færdselslovens § 92, stk. 3, også lovligt skulle kunne anvendes til parkering af et køretøj, som et værksted mv. skriftligt har erklæret at have stillet til den pågældendes rådighed, fordi det køretøj, som parkeringspladsen var reserveret til, var til reparation eller service. Der ville f.eks. kunne udformes en standardblanket til brug herfor, som skulle placeres i forruden på det pågældende andet køretøj, som var parkeret på den omhandlede parkeringsplads. Dette vil også give mere fleksibilitet for den person med handicap, som har fået en parkeringsplads reserveret efter færdselslovens § 92, stk. 3.

Også en sådan ordning vil imidlertid indebære, at andre trafikanter, som passerer forbi, vil se et køretøj med et andet indregistreringsnummer end

det, der står angivet på parkeringspladsen, hensat det pågældende sted, uden at der pålægges en kontrolafgift, hvilket vil kunne medvirke til, at andre trafikanters respekt for de særligt reserverede pladser til personer med handicap daler. Hertil kommer, at der er risiko for, at der vil kunne opstå tvivl om ægtheden af de anvendte erklæringer.

5. Justitsministeriet finder på den baggrund samlet set ikke umiddelbart grundlag for at foreslå reglerne på området ændret. Ministeriet overvejer imidlertid løbende, om der er behov for ændringer af reglerne på området.

Det bemærkes i øvrigt, at en ændring af reglerne på området som skitseret ovenfor alene vil kunne gennemføres ved en ændring af færdselsloven.

6. Justitsministeriet skal i tilknytning hertil bemærke, at der ikke er noget til hinder for, at kommunerne efter de gældende regler i praksis eftergiver kontrolafgifter pålagt for parkering på en parkeringsplads reserveret for en person med handicap efter færdselslovens § 92, stk. 3, hvis den person, som pladsen er reserveret til, over for kommunen dokumenterer, at parkeringen er sket med en bil, som den pågældende havde lånt, f.eks. mens den bil, som parkeringspladsen var reserveret til, var på værksted.